

Mali

gnostički rječnik

Mali gnostički rječnik

Abraxas: Gnostička oznaka za univerzalno Božansko biće Ljubavi. Kao takva, ova oznaka se pojavljuje, između ostalog, i u učenjima mudrosti Apolonija iz Tijane.

Astral: Astralna sfera zemlje jest područje u kojemu su zabilježena sva iskustva čovječanstva. Ta je sfera vrlo onečišćena i degenerirana. Ona gospodari krvlju i automatskim živčanim sustavom, održava sve oblike i utječe na svijest i mišljenje.

Astralno tijelo: ono obavlja životno tijelo i prodire u fizičko tijelo. Ono je dio astralnog tijela čovječanstva, kao što je i kap vode dio oceana. Zato je čovjekovo astralno tijelo osjetljivo na sve što se zbiva u astralnomu tijelu cijeloga čovječanstva. Često je pod njegovom dominacijom, jer nad njim nema kontrole. Preko astralnoga tijela osobom se lako može manipulirati.

Aursko biće: sedmerostruko biće koje ima svoju vlastitu strukturu i sadržaj. Zbroj snaga, vrijednosti i veza iz prethodnih života u mikrokozmosu. To je "knjiga" u kojoj je zapisana karma. Ta magnetna karmička žarišta čine sazviježde mikrokozmičkoga firmamenta. Njihova priroda određuje kakvoću snaga i tvari koje privlačimo iz atmosfere i "unosimo" u svoju osobnost. Aursko biće se također naziva i "više jastvo": sjajno, zračeće biće koje se održava kroz uzajamno djelovanje s ličnošću. Promjeni osobnosti treba, dakle, prvo prethoditi promjena u aurskomu biću. A to je moguće samo ako se osobnost oslobodi aurskoga bića i više ga ne hrani i ne održava. Taj se proces zove endura ili raspadanje jastva.

Atman (sanskrit): Korijen riječi atman jedva da je poznat; porijeklo je također neizvjesno, ali je uobičajeno značenje "sebstvo". Najviši dio čovjeka - ja; čista svijest per se ... To nije ego. Atman je nešto sveopće. Ali tijekom inkarnacija nižim se dijelovima atmana postupno pripisuju stanovita svojstva glede njegove uske povezanosti s pojmom buddhi koji je, pak, povezan sa manas, a manas za kamu, i onda dalje niz ljestvicu.

Bratstvo univerzalno: božanska hijerarhija nepokretnog kraljevstva. Ona sačinjava Univerzalno tijelo Gospodina. Obilježava je se još mnogim drugim imenima, kao: Nevidljiva Kristova crkva, Kristova hijerarhija, Gnostički univerzalni niz, Gnoza. U svojoj djelotvornosti u korist palog čovječanstva nastupa pored ostalog kao Bratstvo Šambale, Škola misterija Kristovih hijerofanata, ili Hijerofantalna duhovna škola.

Buddha (sanskrit): Buddha je particip perfekta sanskritskog korijena riječi "budh", čije je značenje "opažati", "postati čega svjesnim", a također i "probuditi se" i "iznova steći svjesnost". Naznačuje duhovno probuđenoga, koji više ne živi kao "onaj koji životari", obični čovjek, već probuđenog duhovnim utjecajem iznutra ili "iznad".

Čakra (sanskrit): znači kotač ili ciklus koji se odnosi na razdoblje u kojemu se okrene kotač vremena. S obzirom na ljudsko tijelo riječ čakra ukazuje na povezujuću portu koja se okreće između različitih ljudskih tijela. Preko tih porti ili čakri primaju se ustrujavajuće astralne snage. U zemaljski usmjerena čovjeka te se čakre okreću u smjeru kazaljke na satu, dok se nakon dostignute izvjesne razine duhovnoga razvoja okreću suprotno od kazaljki na satu.

Dijalektika: naše današnje životno polje u kojem se sve očituje samo u vezi sa svojom suprotnošću. Dan i noć, svjetlo i tama, radost i bol, mladost i starost, dobro i zlo, život i smrt itd. su nerazdvojivo međusobno povezani; jedno neizbježno slijedi za drugim, i tako jedno stvara drugo. Otuda potiče njen naziv. U svomu prvobitnom stanju ono je trebalo prirodnozakonskim i skladnim slamanjem očitovanja oblika spriječiti kristalizaciju unutar toga životnoga polja i čvrsto držanje za oblik. Boravak u dijalektičkomu životnom stratumu zamišljen je, dakle, privremenim; zamišljen je da bude prolaz k višem razvoju, kao "prebivalište iz nužde". Zato su u dijalektičkomu životnom polju dvije razvojne mogućnosti - *regenerativna* i *degenerativna*, pa stoga konačno dolazi i do razdvajanja mase koja nastanjuje to životno polje. Čovjek se u dijalektičkom poretku može ili razvijati regenerativno, uzdizati do višega stupnja razvoja ili, pak, degenerativno - potonuti u grijehu, stupiti u niže polje života. U Bibliji se ta područja nazivaju

"kraljevstvo nebesko" i "vanjska tama". Gledano s višega stajališta, zakon dijalektike istodobno je zakon božanske milosti. Neprestano slamanje i obnavljanje ne dopušta da čovjek konačno kristalizira i propadne. Čovjeku, odnosno mikrokozmosu, uvijek se ponovno daruje nova mogućnost očitovanja, pa tako i prigoda da spozna cilj svojega života i stupi na put povratka transfiguracijom ili ponovnim rođenjem iz vode i Duha.

Dišno polje: Dišno polje ili aurska sfera je polje snage u kojemu se očituje trostruki, dijalektički čovjek. To je polje povezivanja auričnog bića i osobnosti koje svijetli i vibrira. Ima individualnu strukturu silnica snage, a također i vrlo dinamična središta snage. Sve snage i tvari koje izvana dospiju u dišno polje primaju se ili odbacuju iz sustava, njihovo se djelovanje sprečava ili pospješuje, što ovisi o kakvoći, stanju i sposobnostima dišnoga polja. Dišno je polje dio čovjekova trostrukoga dijalektičkog sustava i s tim je sustavom jedinstveno.

Duh, ljudski središnji: prvobitna je jezgra svijesti, duhovna jezgra istinskoga besmrtnog čovjeka. Nebeska je osobnost ispražnjena prilikom čovjekova pada i njegova izгона u sadašnje dijalektičko polje postojanja, tako da je središnja duhovna jezgra izgubila svoju mogućnost za manifestaciju. Ona je od tada vezana za zemaljsku osobnost, koja je izmakla njenoj kontroli i u beskrajnoj patnji mora bespomoćno "gledati" kako biološka svijest - smrtna "ja" - svijest - nastupa na njenu mjestu, u nesvetu ostvarivanju kao vladalac. Izbavljenje u Kristu bit će kraj te vladavine ega, i to dobrovoljnim samožrtvovanjem "ja" - čovjeka, što će u snazi milosti univerzalnog Krista ponovo u život probuditi prvobitnu osobnost - istinskog čovjeka, duhovnomu čovjeku ponovo pružiti priliku da se očituje u skladu s njegovim pozivom i Božjim planom.

Duh: Rosenkreuzeri prave jasnu razliku između ljudskog duha i Božanskog Duha. Ljudski duh je jezgro svijesti koja je vezana za smrtnu prirodu. Božanski Duh je pozitivni pol monade.

Duhovna škola: Škola misterija Kristovih hijerofanata, koja svima koji žele ići putem oslobođenja to i omogućuje. Međunarodna Duhovna Škola Zlatna Ružina Križa Lectorium Rosicrucianum je

škola misterija. Ona je otvorena svakomu tko hoće ići stazom Christiana Rosenkreuza.

Duhovno Sunce: Prvobitno je duhovno polje, zvano i Vulkan, koje sa svih strana okružuje i prožima cjelokupno planetarno polje. Sunce koje ljudi mogu opaziti žarište je dijalektičkoga životnog polja.

Duša: pod dušom se podrazumijeva posrednik između duha i materije, dakle svjetlo i krv koja prvi aspekt trostrukog čovjekova očitovanja povezuje sa trećim. Duša trostrukog dijalektičkog očitovanja - prirodno - nužno mora biti smrtna. Krista zato nazivamo spasiteljem duša, jer viši život nije moguć bez apsolutno očišćenog intermedija - posrednika. Možemo da govorimo o različitim tipovima "duše", od kojih svaki pripada određenom aspektu ljudske osobnosti: životinjska duša, krvna duša, duša intelekta, itd. Ove duše su smrtno i raspadaju se nakon biološke smrti. Zbog toga Rosenkreuzeri govore o "Duši" ili "Besmrtnoj Duši" koja predstavlja vezu između božanskog Duha i ljudske osobnosti. Kod većine ljudi ova "besmrtna Duša" nije ništa više do besmrtni, latentni princip, koji tek treba biti probuđen. postoje različite vrste, svaka pripada određenom aspektu čovjekovu - duša svijesti, osjećajna duša i duša uma. Te su duše smrtno i raspadaju se nakon biološke smrti. Rosenkreuzeri govore o duši ili besmrtnoj duši kao vezi između božanskoga Duha i osobnosti. U većine ljudi ta besmrtna duša nije više od uspavanoga načela koji se tek treba probuditi i razviti.

Efežanin: čovjek tražitelj koji u svojoj težnji za stvarnim izdizanjem i čišćenjem života na ovoj razini postojanja ide putem dobrote. On će prije ili kasnije otkriti da taj put ima svoj vrhunac, svoju granicu koju čovjek ove prirode ne može prekoračiti. Tražitelja koji se probio do tog graničnog područja, u bibliji se naziva Efežaninom. Takav čovjek stoji pred izborom da se s jedne strane fundamentalnim životnim preokretom oslobodi ograničenja dijalektike ili da, s druge strane, ostane prikovan za kotač koji se bez prestanka okreće i da podnosi bol neizbježnog prirodno-zakonskog propadanja.

Eklezija, nova: Una Sancta, novi narod Gospodinov kao članak nevidljive Kristove crkve.

Endura: put slamanja jastva.

Eoni:

a) prvobitna zadaća dvanaest eona bila je vođenje čovječanstva. Ali pogrešnim životom čovječanstva tijekom stoljeća stekli su silne moći, koje sada čovječanstvo ometaju u njegovu prvobitno predviđenom razvoju. Oni žive od različitih oblika energije - misli, osjećaja, djela itd. - koji se oslobađaju tijekom ljudskoga života i koncentracija su takvih oblika energije, kao npr. velike ideologije ili religijski sustavi. Eoni se moraju neprestano hraniti. Oni trajno moraju sami sebe potvrđivati, i to ljudskim mislima i osjećajima. To neprekidno potiče čovjeka da troši svoju snagu. Svuda gdje se ljudi sakupljaju u težnji da djeluju stvaraju eon i reagiraju na onaj već postojeći.

b) hijerarhija vladajućih grupacija u predjelima prostora i vremena, naziva je se još i "gospodarom ovoga svijeta". Eoni sačinjavaju najvišu metafizičku formaciju vladajućih sila koja je proizašla iz palog čovječanstva i po svojoj suštini postala istovjetna s eonima prirode. S tom luciferskom moći koju ima nad čovječanstvom ona zloupotrebljava sve snage prirode i čovječanstva, time što ih tjera na bezbožnu djelatnost u korist svojih mračnih namjera! Ti su se entiteti na račun strahovite patnje čovječanstva oslobodili vezanosti za kolo dijalektike. To je sloboda koju mogu zadržati samo zato što u nuždi samopotvrđivanja neograničeno povećavaju i održavaju patnju svijeta. Zajedničkim imenom naziva ih se "dijalektička hijerarhija" ili "poglavar ovoga svijeta".

Eter: postoje tri skupine od po četiri etera, snage i titraja; koji izmjenično sudjeluju u radu svetišta glave (mentalni eter), svetišta srca (astralni ili električni eter) i karličnog svetišta (krvni eter). Od i pomoću tih dvanaest snaga izgrađen je sav vidljivi svemir.

Etersko tijelo: nosač je u kojemu se, izražava životna energija. To je matrica fizičkog tijela koje je izgrađeno na osnovi silnica što su iscertane u raznim finijim nosačima. Obnovljeno etersko tijelo odjeća je besmrtne duše. Mentalno tijelo: četvrti je čovjekov nosač, onaj u

kojemu se mora stvoriti sposobnost mišljenja. U većini slučajeva mentalno tijelo jedva da je razvijeno. tek što ima neku strukturu. Čovjekovo je mišljenje uglavnom asocijativno i nije stvaralačko. Sastoji se od reakcija na poticaje iz astralnoga svijeta. Čisto mišljenje može postojati samo ako je pročišćeno svetište glave i nije pod utjecajem nikakvih aspekata dijalektičke prirode.

Firmament (aurski): Pogledati Lipika.

Fizička (materijalna) sfera: kraljevstvo u kome se očituju elementi: vatra, zemlja, zrak i voda.

Gnoza:

a) božji dah, Logos, izvor svih stvari, koji se očituje kao Duh, ljubav, svjetlo, univerzalna mudrost.

b) Božji dah ljubavi, punina zračenja Logosa, izvora svih stvari, pomoću koje pali čovjek može ostvariti veliki plan spašavanja. Ta punina zračenja, razmjerna čovjekovu okretanju prema svjetlu, daruje mu svu mudrost, ljubav i snagu koje su mu za to potrebne;

c) Univerzalno bratstvo kao nositelj i manifestacija Kristova polja zračenja.

d) Božji dah, Logos, izvor svih stvari, univerzalni Duh, ljubav, snaga, mudrost, Univerzalno bratstvo nositeljica i očitovanje zračćeg polja Kristova, koja živo Božje znanje oslobađa na stazi oslobađanja.

Gospodar ovoga svijeta: vidi Eoni.

Hemisfere mozga: gledano mikrokozmoški, svetište glave sastoji se od dviju hemisfera, dviju polukugli. Desna polovina mozga značajno je žarište moći mišljenja, a lijeva polovina mozga značajno žarište volje.

Ja: zbir iskustava u dijalektičkom postojanju. To je snaga koja drži ljudsku osobnost neprekidno u svom zagrljaju.

Kajanje - poniznost: ovdje stanje svijesti u kojem učenik u rastućoj samo-spoznaji uviđa i doživljava u kakvom palom stanju se nalazi, da u božjim očima ne predstavlja ništa, da ništa ne zna, ništa ne

može i ne posjeduje ništa što bi pred Bogom imalo nekakvu vrijednost i koji je zato čvrsto odlučan da ide putem odumiranja jastva kao jedinim mogućim putem pomirenja.

Poniznost: unutrašnji stav prema bližnjemu čije stanje je u nevolji i tami shvaćeno i spoznato kao vlastito i prema kojem se učenik osjeća dužnim i čije izbavljenje doživljava kao nerazdvojno povezano s vlastitim.

Kama (sanskrit): Značenje je te riječi želja. Kama je poticajna ili goneća snaga prisutna u ljudskom sustavu. Sama je po sebi bezizražajna, ni dobra ni loša, jedino je um i duša mogu usmjeravati. Premda, naravno, postoje božanska i paklena kama, riječ je ograničena, pogrešno, isključivo na loše želje.

Kolo dijalektike: rođenje, život, smrt i reinkarnacija, kao proces koji se stalno ponavlja.

Krist: označuje se i kao drugi. On je stvarni besmrtni čovjek koji je od Boga i koji je savršen kao što je i Otac na nebu savršen. Taj jedinorođeni sin, Krist, u čovjeku ponovno probuđen u život, jedini je cilj čovjekova postojanja u ovom dijalektičkom poretku.

Kristova snaga: snaga koja objašnjava prvobitnu mudrost i čovjeku daruje moć da se ponovno vrati prazvoru života. Klica te osloboditeljske snage leži u svakomu čovjeku kao sjemenka iz koje se može roditi nova duša. Kristova snaga povezuje čovjeka koji se vraća prazvoru s prazvorom samim od kojega je odlutao.

Kristova hijerarhija: Univerzalno gnostičko bratstvo, Corpus Christi, božanska hijerarhija Nepokretnog kraljevstva. Ona je univerzalno tijelo Gospodinovo, a označava se i mnogim drugim imenima, npr.: nevidljiva Kristova crkva, univerzalni gnostički lanac, Gnoza. Pri svojem djelovanju u korist palog čovječanstva, između ostalog, pojavljuje se kao trostruki savez svjetla, bratstvo Šambale, škola misterija Kristovih hijerofanata, a uobličena je u mladom gnostičkom bratstvu Zlatnog Ružina Križa.

Kristovi hijerofanti: vidi Univerzalno bratstvo.

Kristovo srce, kozmičko: elektromagnetsko polje zračenja Univerzalnog bratstva Krista, čije centralno biće se nalazi u srcu sedmerostruke planete Zemlje.

Krvotok, mali: kao što je poznato, pod tim se u materijalnom smislu podrazumijeva cirkulacija krvi od desne srčane komore preko glavne plućne arterije do pluća (gdje dolazi do izmjene ugljičnog monoksida i kisika) i odatle preko plućne arterije u lijevu srčanu komoru. No, u spiritualnom smislu se pak pod pojmom "mali krvotok" podrazumijeva staza ili put svjetlosne snage koju priziva Ruža srca i koja poput munje preko sternuma, grudne kosti, dosiže do svetišta glave. Taj spiritualni krvotok koji srce direktno povezuje s glavom, obilježava se i kao Jordan, jer Isus je u toj struji krštenjem postao Krist. Jer monadski Kristov duh prodire u dio glave u kojem se nalazi epifiza i tamo u struji tog svjetla koja ujedinjava srce i glavu - sreće duševno biće koje mu dolazi u susret, biće na kojega se spustio golub mira, Sveti duh. Taj mali krvotok, uspoređen sa potpunim širenjem duhovne krvi, koja zahvaća i ispunjava čitavo biće, u spiritualnom je smislu najkraći.

Kundalini: prsten od bezbrojnih grašku sličnih sićušnih točkica koji se nalazi u neposrednoj blizini žlijezde pinealis ili epifize. Kad nova elektromagnetska struja preko atoma iskre duha, grudne žlijezde i krvi dodirne svetište glave, te točkice, od kojih svaka ima svoju posebnu zadaću, svoju vlastitu moć i vlastitu djelotvornost, počinju zračiti višebojnim svjetlom, počinju izračivati vatreni krug kundalini snage. U onoj mjeri u kojoj se epifiza otvara za direktno ustrujavanje svjetla Gnoze, pojačava se stalno i intenzitet i uzvišenost snage zračenja i djelotvornost kundalini snage.

Librum naturae: Mistični naziv za Univerzalno učenje, posvemašnju spoznaju, mudrost i snagu koje su potrebne za put što vodi prema gore.

Lipika: aurično biće ili lipika predstavlja sveukupnost snaga, vrijednosti i povezanosti kao rezultate života raznih osobnih pojava u polju očitovanja. Sve te snage, vrijednosti i povezanosti

sačinjavaju zajednički svjetla, zvijezda mikrokozmičkog firmamenta. Ta svjetla su magnetska žarišta i odgovarajući svojoj vrsti određuju sastav magnetskog duhovnog polja, dakle, vrstu snaga i tvari koje se privlače iz atmosfere i primaju u mikrokozmički sustav, a stoga i u osobnost. Vrsti tih svjetala odgovara, dakle, osobnost. Promjeni bića osobnosti mora prethoditi promjena firmamenta, a to je moguće samo samožrtvom ja-bića, samo totalnim slamanjem jastva. Riječ Lipika je sanskritskog porijekla i znači *zapis*.

Lucifer: nesveta duševna vatra, bezbožni vodik koji gori i u nižoj osobnosti kao dijalektička duša u očitovanju, a isto tako i u višoj osobnosti, u auričnom vatrenom bogu koji tu bezbožnu vatru uvijek ponovo kao dušu uzračuje u novu smrtnu osobnost.

Makrokozmos: svemir. Istraživanja najmodernijim teleskopima dokazuju da svemir mora biti star oko dvanaest milijardi godina. Svi elementi koji su u makrokozmosu nalaze se i u mikrokozmosu. Hermes Trismegistos, egipatski posvećenik, stoga kaže: *kako gore tako dolje, kako iznutra tako izvana*.

Manas (sanskrit): Značenje korijena te riječi jest "misliti", "razmišljati", "razmatrati" - ukratko znači mentalnu aktivnost ... Manas izvire iz buddhi kao plod iz cvijeta - ali je sam po sebi smrtan.

Mantram: ovdje jedan niz riječi koji, polazeći od jednog određenog stanja i stava svijesti, pjevan ili izgovaran izaziva velike snage. Mantre samo tada imaju oslobađajuće djelovanje, ako ih sa Gnozom povezani čovjek upotrebljava u službi velikog djela. Svaka druga upotreba priziva samo snage ove prirode, stvara karmu i pojačava okove za kolo dijalektike.

Materijalna sfera/sfera refleksije ili zrcalna sfera: Dvije polovine postojanja dijalektičkog prirodnog poretka. Materijalna sfera je oblast u kojoj živimo po našoj materijalnoj pojavi. Zrcalna sfera je područje u kojem se pored ostalog odvija proces između smrti i reinkarnacije. Ona se osim sfera pakla i čistilišta (sfere čišćenja) sastoji iz sfere koja se u prirodnim religijama i u okultizmu naziva "nebo" ili "vječni život". Te takozvane nebeske sfere i život u njima su

isto tako kao i život u materijalnoj sferi podložne konačnosti i vremenskoj ograničenosti. Zrcalna sfera je, dakle, privremeno boravište mrtvih, što ne znači da preminula osobnost tamo dobiva novi život, jer za četverostruku osobnost nema daljnjeg postojanja. Samo najdublja srž svijesti, blijesak duha ili dijalektička iskra biva privremeno preuzeta u aurično biće i tvori temelj svijesti nove osobnosti koju aurično biće izgrađuje zajedno sa snagama koje djeluju u majci.

Mikrokozmos:

a) čovjek kao minutus mundus, kao mali svijet sačinjava jedan složeni kuglični životni sustav koji se razlikuje od unutrašnjih prema vanjskim slojevima: osobnost, polje očitovanja, aurično biće, sedmerostruko magnetsko duhovno polje. Stvarni čovjek je mikrokozmos. Ono što se na ovom svijetu podrazumijeva pod pojmom čovjek samo je osakaćena osobnost degeneriranog mikrokozmosa. Naša današnja svijest je lična svijest i stoga je svjesna samo polja postojanja kojem pripada.

b) u skladu s iskonskom mudrošću mikrokozmos označava veliko, osobno polje stvaranja, a ne samo dišno polje sa svojim aktualnim trostrukim očitovanjem. U nekome je mikrokozmosu istovremeno moguće supostojanje više kreacija, isto kao što u nekome makrokozmosu možemo opaziti razne međusobno različite sustave. Da bismo si mogli predočiti takvo višestruko očitovanje unutar nekoga polja stvaranja, sjetimo se da neko višestruko očitovanje može proizići iz biološke svijesti i njenih različitih religijskih, znanstvenih i bolesnih predodžbi. Kada biološka svijest neku predodžbu dovoljno dugo održava i pothranjuje mišljenjem, voljom i osjećajima, ta predodžba konačno u mikrokozmosu zadobiva život i počinje satelitski kružiti oko svoga stvoritelja kao planeti oko Sunca... Tako u našem polju stvaranja mogu živjeti i djelovati demoni - koje smo sami stvorili. U mikrokozmosu, naime, mogu živjeti neki bog, neki Krist, neka Marija ili neki svećenik - svi dozvani u život snagom vlastita predočavanja i našega krvnoga bića. U njemu možemo stvoriti cijeli panteon s predcima, umrlim prijateljima i poznanicima i tako postati žrtvom različitih spiritističkih obmana. Postoje mnogi ljudi koji su na taj način svoj mikrokozmos napučili hordom demona, bogova i drugih bića; drugim riječima, njihova je dijalektička osobnost rascijepljena.

Stoga je čovjek prirode, inficiran varkama biološke svijesti, središte vrlo nesveta planetarija. Uzdizanje iznad dijalektike - onako kako je prikazano u ovoj knjizi - istovremeno znači i uništenje nesveta planetarija. Čišćenje je mikrokozmosa preduvjet za razvoj nebeskoga tijela, tj. novoga sustava dišnog polja u velikom polju stvaranja, koji ne proizlazi iz biološke svijesti, već iz središnjega Duha.

c) čovjek u malom. To je složeni sferični životni sustav koji, počevši od središta, sadrži osobnost, polje očitovanja, aursko biće i sedmerostruko magnetsko duhovno polje. Jezgra mikrokozmosa sadrži cjelovit plan razvoja od prirodnoga čovjeka do duhovnoga čovjeka.

d) mali svijet ili minutus mundus, složeni kuglasti životni sustav u kojemu iznutra prema van razlikujemo: materijalno tijelo, etersko tijelo, astralno tijelo i mentalno tijelo (ta četiri tijela čine osobnost), polje očitovanja ili dišno polje, aursko biće i sedmerostruko magnetsko duhovno polje s lipikom kao granicom. Mikrokozmos današnjega čovjeka teško je ozlijeđen i degeneriran.

Misterijski planeti: Uran (otkriven 1781.), Neptun (1846.) i Pluton (1930.), krajnji planeti našeg Sunčeva sustava. Oni kao magnetska polja uvelike utječu na razvoj čovječanstva i svakog pojedinog čovjeka. Uran čovjeka uči misliti srcem, Neptun slama nasukano i kruto mišljenje, a Pluton stavlja čovjeka pred ostvarenje vlastitih novih mogućnosti.

Mjesečeva svijest mozga: primitivna svijest, lokalizirana u solarnom pleksusu koja se oslanja samo na neke centre svetišta glave kojima upravlja Mjesec. Ta svijest karakterizirala je atlantsko čovječanstvo do sredine atlantske epohe. Bila je obilježena primitivnom lukavošću, koju se i danas može sresti kod mnogih ljudi.

Mentalna slika besmrtnog: mentalna djelotvornost pomoću koje u mentalnom polju nastaje ta slika. To nije djelotvornost uobičajene moći mišljenja, već takozvana Jupiterova svijest, svijest stvarnog čovjeka. Ta djelotvornost oslobađa se i hrani u onoj mjeri u kojoj učenik sa sve većim uvidom i snagom shvaćanja priprema putove za svog unutarnjeg Gospodina, to znači u onoj mjeri u kojoj ide putem

uništavanja jastva. To je stalno napredovanje na putu fundamentalne promjene života, ispunjenje unutarnjeg životnog zahtjeva koji oživljava mentalnu sliku besmrtnog čovjeka i pušta je da u čistoći raste.

Monada: nedjeljiva duhovna jezgra mikrokozmosa. Monada ima dva pola: jedan leži u srcu, u praatomu. Drugi leži u auričnom biću. U procesu transfiguracije ova dva pola se moraju ujediniti u sveto trojedinstvo: Duhu, Duši i Tijelu.

More akademsko: Postojanje u našem sadašnjem polju života (vidi dijalektika), zbog neprestana kretanja, beskonačna nastajanja, cvjetanja i nestajanja, čemu je sve podređeno, jezikom Ružina križa nazivamo neizmjernim oceanom iskustava. U taj je ocean bačeno palo čovječanstvo da bi pod prijetnjom sveopće propasti naučilo razumijevati veliku lekciju ovoga nužnog poretka - da se istinski život u miru, ljubavi, mudrosti, slobodi i sreći, život bez patnje i smrti, kakav oduvijek svatko želi ostvariti na ovom svijetu raspadanja, ne može naći u ovoj potonuloj sferi postojanja (ni na ovom svijetu -"s ove strane" ni na onomu svijetu -"s one strane"), već isključivo u kraljevstvu koje nije od ovoga svijeta, u Kristovu kraljevstvu ljubavi, u iskonskoj domovini čovječanstva. Zato je Krist ribar ljudi koji sve one koji to spoznaju i žele prihvatiti posljedice spašava iz akademskog mora i vodi ih kući po stazi spasa, po putu istine i života.

Nebesko kraljevstvo: Božji poredak, prvobitno životno područje čovječanstva, odakle je bilo izbačeno uslijed kozmičke katastrofe koja je poznata kao "pad". Čežnja za oslobođenjem ili izbavljenjem, što je ukorijenjena duboko u svakomu čovjeku, te zov i djelovanje svih poslanika univerzalnog lanca bratstava, koji su tijekom vremena uzeli pojavni oblik, usmjereni su na povratak u to istinsko životno područje čovječanstva. Ono što se, prije svega, ne smije zamijeniti s boravištem mrtvih na onoj strani, koje je posve neopravdano označeno kao "nebesko kraljevstvo". To takozvano nebesko područje mrtvih isto je tako prolazno kao i tvarni svijet živih. Ono je samo postaja na putu prema novomu rođenju u vezanosti za kolo života i smrti.

Negacija: ono što Sv. apostol Pavao naziva svakodnevnim umiranjem". To znači: uskratiti svaki interes svemu što je od ovoga svijeta, uključujući i svoje vlastito ja-biće. To je stvarno, djelotvorno neprekidno negiranje svega prirodnog kaosa u krvi. Takav životni stav ima samo tada nekakvog smisla, ako je logična posljedica probuđenog uvida (stvarne samospoznaje) u pravu bit i stvarno stanje današnjeg čovječanstva u ovom prirodnom poretku. Svjesnim i osvjedochenim "svakodnevnim umiranjem" u nama se oslobađa put za dvostruku djelatnost izbavljajućeg svjetla Gnoze, koja onda u nama slama ono što mi u našoj nutрини odbijamo i gradi ono što omogućuje novo očitovanje čovjeka. Tako prema starom čovjeku doslovno umiremo u slamajućoj Kristovoj snazi. Tako se u nama stišava sav stari prirodni kaos i stvara mogućnost očitovanja nove prirode, novog čovjeka.

Nevidljiva crkva: Pogledati - Kristova hijerarhija.

Osobnost: ljudsko biće je sustav koji se sastoji od četiri tijela: *fizičkog* tijela, *eterskog* ili životnog tijela, *astralnog* tijela i *mentalnog* tijela. Ova četiri tijela čine ljudsku osobnost. U sadašnjem stanju njima gotovo isključivo vlada "**Ja**".

Oslobođenje: ponovnim rođenjem prvobitne božanske Duše u mikrokozmosu i ponovnim ustanovljenjem veze s Duhom, ostvarenje pobjede nad podčinjenošću snagama i moćima ove prirode, bijeg iz ciklusa zarobljenštva reinkarnacijom. Mikrokozmos se tada ujedinjuje sa sferom prvobitnoga života, s Prvobitnim kraljevstvom.

Pad: velika kozmička katastrofa o kojoj govore svi mitovi čovječanstva. Oni govore o gubitku svijesti Sedmerostrukoga univerzuma (Prvobitnog kraljevstva) mikrokozmičkoga čovjeka koji se više ne može očitovati drugdje, nego samo u najgušćem materijalnom poretku (dijalektičkoj sferi sa svojim vidljivim i nevidljivim aspektima) Univerzuma i koji raspolaže odonda samo biološkom sviješću. On može od svoga zemaljskoga boravišta učiniti temelje svojega uskrsnuća ili se sve više zarobiti u zaboravu svoga porijekla.

Pinealis: Epifiza. Pinealis samo u zajednici sa novom Kundalini koja reagira na stvarno svjetlo Duha sačinjava sjedište Kristovog zračenja, unutrašnje prosvjetljenje, ako je atomom iskre Duha, žlijezdom timus i Kristovim hormonom rasplamsana u svjetlu Gnoze, ona je otvorena porta kroz koju se čovjeku neposredno očituje božja mudrost. Pinealna žlijezda je smještena u središtu ispod tjemena lubanje. Ona se sastoji od zrnaca minerala. To je sjedište unutrašnjeg prosvjetljenja, otvorena kapija kroz koju Božanska Mudrost može direktno da se spusti.

Planetarni duh: u Univerzalnom učenju planetarni duhovi se nazivaju Božjim Sinovima, koji bi morali različite životne valove u njihovim kraljevstvima dovesti do savršenstva. Krist je planetarni duh Zemlje. Mikrokozmos i osobnost su vezani za planetarni duh Zemlje.

Planetarni Logos: planetarni Logos je Gospodar prvobitne, neoskrnavljene, božanske planete. Od ove svete Zemlje je stvorena nama dobro poznata planeta zemlja kao "škola vježbanja", u kojoj mikrokozmos mora provesti svoje "šegrtovanje" prije nego što bude u stanju da se, očišćen i obnovljen, vrati u prvobitno polje života. Kristov duh je posrednik u ovom procesu.

Polje očitovanja: Pogledati -Dišno polje.

Poniznost: vidi kajanje.

Prirodna carstva: mineralno, biljno, životinjsko i ljudsko biće tvore prirodna carstva koja se mogu opažati čulima. Njihov prvobitni oblik očitovanja se ne može usporediti sa sadašnjim oblikom koji je potpuno osakaćen i degeneriran načinom življenja čovječanstva. Prirodno podljudsko carstvo nastalo je iz snaga koje se oslobađaju kroz nas, životom naših nižih želja. Tako su npr. ptice pjevice produkt našeg stremljenja za višim doživljavanjem ljepote. Biljno carstvo npr. u stablima otjelovljuje našu najdublju čežnju za izbjavljenjem, u cvijeću našu težnju za čistoćom i svjetlom. Carstvo insekata i mikroba otjelovljuje čovjekove zloćudne i nagonske djelotvornosti: mržnju ljubomoru i bijes. Mineralno carstvo je nastalo kroz osjećaje neizmjernog usamljivanja koje karakterizira

unutrašnje biće odvojenog čovjeka ovoga svijeta. Carstvo elementala je posljedica našeg neobuzdanog misaonog života. Kao rezultati postojanja u samopotvrđivanju ja-čovjeka sva su podljudska carstva obilježena istom signaturom: svaki oblik i svaki životni poriv usmjeren je na samoobranu i samoodržanje, sve živi na račun drugih.

Put Sanghe: put posvećivanja, iscjeljivanja, spasenja. Zmijasta vatra: vatra duše ili vatra svijesti.

Repolarizacija: pošto je osobnost dio dijalektičke prirode, ona je i polarizirana od strane ove prirode. Da bi se moglo prebaciti težište čovjekovog "Ja" na "besmrtnu Dušu", mora nastupiti postepena repolarizacija. Tada bi njegov mikro-kozmički sustav trebao postati neosjetljiv za utjecaje dijalektike i početi živjeti iz prvobitnih božanskih oblasti.

Ruža srca: vidi Slikonoša

Ružin pupoljak: vidi Slikonoša

Serpentarius: sazviježđe Zmijonošca koje zajedno sa sazviježđem Labuda (Cygnus) stvara magnetsko polje, u kojem se dešavaju važni i nezaobilazni razvoji što se odnose na svijet i čovječanstvo. Za vrijeme putovanja našega Sunčeva sustava kroz prostor čovječanstvo je danas dospjelo u utjecajnu sferu Serpentariusa i Cygnusa.

Simpatikus: dio nervnog sustava koji se kod dijalektičkog čovjeka ne nalazi pod kontrolom svijesti, već funkcionira automatski; posebno dva nervna struka s lijeve i desne strane kanala kičmene moždine. Ta dva struka sastaju se na samom vrhu kralježnice kod žlijezde pinealis ili epifize.

Sistem zmijaste vatre: moždano-kičmeni sustav, sjedište duševne vatre ili vatre svijesti.

Slikonoša: U Božjemu je planu pomoći palomu čovječanstvu utvrđeno da čovjek na svomu putu kroz školu iskustava dobije

mogućnost ispuniti prvobitni plan koji je Logos odredio za čovječanstvo. Sigurnost da će se to ostvariti pruža nam ruža srca, atom iskre Duha ili Kristov atom, koji korespondira s vrhom desne srčane komore. Taj praatom, rudiment iskonskoga božanskog života, zvan i zlatnom Isusovom sjemenkom ili predivnim draguljem u lotosu, zametak je potpuno novoga mikrokozmosa. Radi se o božanskomu sjemenu koje u palomu čovjeku biva čuvano kao obećanje milosti, dok se - sazrevši kroz patnju mnogih iskustava - ne sjeti svoga porijekla i ne ostvari čežnjom za Očevim domom. Tada postoji mogućnost da svjetlo univerzalnoga Kristova bića probudi ružin pupoljak iz njegova latentnog stanja. Tako nastaje temelj za proces čovjekove regeneracije: proces novog nastanka čovjekom prema slici Božjoj. Zato čovjeka koji u srcu posjeduje atom iskre Duha opravdano nazivamo Božjim slikonošom. Velika lekcija koju moramo naučiti iz našega postojanja stoga jest: prolazni život nije samomu sebi svrha, već čovjeku kao Božjemu slikonoši pruža mogućnost da ispuni svoj poziv, naime, da oslobodi mikrokozmos utonuo u smrt i tamu i daruje mu vječni život.

Stup zmijaste vatre: stup kičmene moždine, kičmeni stup.

Svijest, biološka: Obično je to prirodno središte svijesti trostrukoga dijalektičkog ljudskog sustava obavijeno dišnim poljem. Ne bi trebalo biološku svijest brkati s najvišim duhovnim aspektom, iako je taj najviši duhovni aspekt zarobljen biološkom sviješću.

Svetište glave i svetište srca: Čovjekovi glava i srce predodređeni su da kao posvećene "radionice" služe Božjoj djelotvornosti u čovjeku koji je obnovio vezu s Duhom, sa svojim Pymandrom. U skladu s tom uzvišenom predodređenošću, glava i srce, nakon temeljnog i strukturnog čišćenja na putu endure, ponovno postaju veličanstvenim jedinstvom, istinskim svetištem u službi Boga i njegova truda za svijet i čovječanstvo. Kada učenik postane svjestan toga određenja ono će mu na putu služiti kao trajni podstrek i opomena da sav svoj misaoni život, svoju volju, osjećajni i djelatni život čisti od svega što bi se moglo suprotstaviti toj pozvanosti.

Transfiguracija: evanđeosko ponovno rođenje iz vode i Duha, obnova duha, duše i tijela. To je alkemijski proces preobražaja i

obnavljanja, u kome ono što je smrtno biva zamijenjeno onim što je besmrtno. Sve nesveto - to jest što nije od Boga - rastvara se. U alkemijskoj terminologiji: bazični metali se pretvaraju u zlato.

Una Sancta: vidi Eklezija.

Univerzalno učenje: Nije riječ o "učenju" u uobičajenu smislu riječi i ono nije izneseno u knjigama. Ono je u najdubljemu smislu živa Božja stvarnost, u kojoj za to dozrela svijest uči čitati i shvaćati Stvoriteljevu sveobuhvatnu mudrost.

Vakuum Šambale: oblast izvan materijalne i zrcalne sfere. Pripremljena od Bratstva Šambale (određeni aspekt Univerzalnog bratstva) za dobrobit onih učenika koji su s ozbiljnošću, predanošću i ustrajnošću išli putem povratka, ali još nisu mogli stupiti u novo životno polje. Takvi učenici će, ako postoji minimalna radna osnova, u specijalno za njih pripremljenom polju biti osposobljeni da u harmoničnim uvjetima, oslobođeni truda, prepreka, opasnosti i nepravilnosti dijalektičke prirode, nastave započeto djelo, da svoje izbavljenje od dijalektičkog kola privedu kraju i postanu sudionicima u novom životnom polju.

Zlatna vjenčanica: svjetlosna odjeća Duše ponovno rođene u gnozi i po gnozi, spremnoj za pomirbu s Duhom. Drugim riječima, alkemijsko vjenčanje može započeti: mlada je spremna ući u "salu za vjenčanje".

Zmijasta vatra: vatra svijesti koja kruži kroz kičmeni sustav i koja odatle, posredstvom nervnog sustava, kontrolira cjelokupno očitovanje čovjeka.

Znanje iz prve ruke: Prema filozofiji Ružina Križa, riječ je o znanju u svezi s Logosovom stvarnošću, u koju ima pristupa za to dozrela svijest - hermetička ili pimandrička svijest - te stoga preko izravna prozrijevanja uči čitati i shvaćati Stvoriteljevu sveobuhvatnu mudrost.

Zrcalna sfera: eterska kopija vidljive materije. U njoj možemo naći tzv. pakao, čistilište i raj ove tri oblasti također pripadaju prirodi

smrti. U eterima zrcalne sfere su zabilježene i reflektirane sve misli, svi osjećaji i sve aktivnosti čovjeka i čovječanstva. Zbog toga se ona naziva zrcalnom sferom. Nakon smrti materijalnog (fizičkog) tijela, ostala tijela se u zrcalnoj sferi raspadaju, što predstavlja pripremu za slijedeći život.

Živo tijelo: Naziva se još i novim gnostičkim kraljevstvom, gnostičkim astralnim poljem; sastoji se od čiste, prvobitne astralne supstancije, a izgradilo ga je mlado gnostičko bratstvo u suradnji s gnostičkim univerzalnim lancem, čija je ono najmlađa karika. Djelujući u dva polja (kako u polju uskrsnuća, tako i u dijalektičkomu životnom polju), ono tijekom vremena žetve ovoga razdoblja omogućuje ljudima koji istinski tragaju za izbavljenjem da preko živoga tijela mlade Gnoze uđu u polje uskrsnuća. U razdoblju žetve, koje se sada primiče kraju, živo je tijelo mlade Gnoze - arka o kojoj se govori u Postanku. Riječ je o sedmerostrukomu tijelu, što je izgrađeno u suradnji s univerzalnim gnostičkim lancem, koje se sastoji od osloboditeljskih snaga i u kojemu se žetva našega vremena prikuplja i sigurno odlaže u žitnice novoga života. To je "staja za ovce dobroga pastira" o kojoj govori Novi zavjet. Živo tijelo sačinjava privremeni most između oba kozmička područja. Ono sadrži sve snage koje su učeniku potrebne da bi mogao prijeći preko toga mosta. Nastalo je u Europi i onda se rasprostrlo preko cijeloga svijeta. Njegov je budeći zov, dakle, upućen cijelomu čovječanstvu.